

... niektorí hovorili o chráme, že je vyzdobený krásnymi kameňmi a pamätnými darmi... (Lk 21, 5)

(Radoslav Záhorský) Človeka neraz dokáže nadchnúť krása. Krása prírody, stavieb aj krása iného človeka. Ale všetko je pominuteľné. Aj krása. Kristus preto právom napomína učeníkov, že na tejto kráse sa nedá stavať. To, čo ostáva pre večnosť, je krása duše ozdobená Božou milosťou. A tak ako prišli dni, keď bol zborený Jeruzalemský chrám so svojou krásou, tak bude zborená aj pominuteľná krása. Preto hľadajme večnú krásu dobrých skutkov, ktorú nám nik vziať nemôže, a predsa ostáva pre večnosť, ku ktorej sme pozvaní.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)